

από τις διατάξεις του ιδρυτικού νόμου όπως ισχύει. Ο σκοπός του Ταμείου αυτού έγκειται στην διατήρηση της σταθερότητας του Ελληνικού Τραπεζικού Συστήματος, μέσω της ενίσχυσης της κεφαλαιακής επάρκειας των πιστωτικών ιδρυμάτων, συμπεριλαμβανομένων και θυγατρικών αλλοδαπών πιστωτικών ιδρυμάτων, εφόσον λειτουργούν νόμιμα στην Ελλάδα κατόπιν άδειας της Τράπεζας της Ελλάδος και μέσω της κεφαλαιακής ενίσχυσης μεταβατικών πιστωτικών ιδρυμάτων που συστήνονται σύμφωνα με το άρθρο 63 Ε του Ν. 3601/2007. Το κεφάλαιο του Ταμείου, ανέρχεται στο ποσό των δέκα δισεκατομμυρίων (10.000.000.000) ευρώ, προερχόμενο από κεφάλαια που αντλούνται στο πλαίσιο του μηχανισμού στήριξης της Ελλάδας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο δυνάμει του Ν. 3845/2010, καλύπτεται δε σταδιακά από το Ελληνικό Δημόσιο και ενσωματώνεται σε τίτλους, οι οποίοι δεν είναι μεταβιβάσιμοι μέχρι τη λήξη της διάρκειας του Ταμείου, ήτοι την 30-6-2017 (άρθρο 3 παρ. 1 Ν. 3864/2010).

▪ **Διαχείριση πιστωτικών κινδύνων από Τράπεζες: Α. Κριτήρια πιστοδοτήσεων πιστωτικών ιδρυμάτων:** Τα πιστωτικά ιδρύματα εφαρμόζουν τις διατάξεις του νέου εποπτικού πλαισίου της κεφαλαιακής επάρκειας «Βασιλεία II», συμμορφούμενα πλήρως με τις διατάξεις του Ν. 3601/2007, καθώς και τις σχετικές Πράξεις του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος. Στο πλαίσιο εφαρμογής των κανόνων της Βασιλείας II, καθώς και της σχετικής νομοθεσίας, τα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται για την δημοσιοποίηση πληροφοριών εποπτικής φύσεως αναφορικά με την κεφαλαιακή επάρκεια και τους κινδύνους που αναλαμβάνουν και διαχειρίζονται. Σε κάθε περίπτωση, το μέγεθος και το είδος των κινδύνων που επιθυμεί να αναλάβει το πιστωτικό ίδρυμα ορίζεται από τη Διοίκηση, με βάση τη στρατηγική ανάληψης κινδύνων του πιστωτικού ιδρύματος που καθορίζεται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Β. Έκθεση των Πιστωτικών Ιδρυμάτων σε Κινδύνους και η Αξιολόγησή τους: Η επιχειρηματική λειτουργία των Πιστωτικών Ιδρυμάτων είναι αλληλένδετη με την ανάληψη χρηματοοικονομικών κινδύνων. Η Διοίκηση, έχοντας ως γνώμονα τη διατήρηση της σταθερότητας και της συνέχειας των εργασιών του Πιστωτικού Ιδρύματος θα πρέπει να έχει ως στόχο υψηλής προτεραιότητας την εφαρμογή και τη διαρκή εξέλιξη ενός αποτελεσματικού πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, για την ελαχιστοποίηση των

Ομίλου.

Το Διοικητικό Συμβούλιο της Τράπεζας έχει τη συνολική ευθύνη για την ανάπτυξη και την επίβλεψη του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων. Μεριμνώντας για την κάλυψη όλων των μορφών κινδύνων, την έγκαιρη και εξειδικευμένη αντιμετώπισή τους, καθώς και τον απαιτούμενο συντονισμό, το Διοικητικό Συμβούλιο ορίζει συνήθως μία Επιτροπή Διαχείρισης Κινδύνων (ΕΔΚ), ως υπεύθυνη για την εφαρμογή και την εποπτεία τόσο των αρχών όσο και της πολιτικής διαχείρισης χρηματοοικονομικών κινδύνων, η οποία αναφέρεται στο Διοικητικό Συμβούλιο για τις δραστηριότητές της.

Τόσο οι αρχές όσο και η υφιστάμενη πολιτική διαχείρισης κινδύνων έχουν δημιουργηθεί για τον έγκαιρο εντοπισμό και την ανάλυση των κινδύνων στους οποίους είναι εκτεθειμένο το Πιστωτικό Ίδρυμα, για τη θέσπιση κατάλληλων ορίων και συστημάτων ελέγχου, καθώς επίσης και για τη συστηματική παρακολούθηση των κινδύνων και την τήρηση των εγκεκριμένων ορίων. Το Πιστωτικό Ίδρυμα επανεξετάζει σε ετήσια βάση την επάρκεια και την αποτελεσματικότητα του πλαισίου διαχείρισης κινδύνων, έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στη δυναμική των αγορών, σε μεταβολές στα προσφερόμενα προϊόντα και στις ενδεδειγμένες διεθνείς πρακτικές.

Το Πιστωτικό Ίδρυμα παρακολουθεί σε συστηματική βάση τους ακόλουθους ουσιώδεις κινδύνους, οι οποίοι προκύπτουν από τις δραστηριότητές του: πιστωτικός κίνδυνος, κίνδυνος αγοράς, κίνδυνος ρευστότητας και λειτουργικός κίνδυνος.

Γ. Πιστωτικός κίνδυνος: Όσον αφορά, ειδικότερα, τον πιστωτικό κίνδυνο λεκτέα τα εξής: Η τραπεζική δραστηριότητα και η κερδοφορία του Πιστωτικού Ιδρύματος είναι συνυφασμένες με την ανάληψη πιστωτικού κινδύνου. Πιστωτικός είναι ο κίνδυνος πραγματοποίησης χρηματοοικονομικής ζημιάς για το Πιστωτικό Ίδρυμα, ο οποίος απορρέει από το ενδεχόμενο αδυναμίας των αντισυμβαλλομένων να εκπληρώσουν τις συμβατικές/ συναλλακτικές τους υποχρεώσεις. Ο πιστωτικός κίνδυνος, αποτελεί μια από τις πιο σημαντικές πηγές κινδύνου για το Πιστωτικό Ίδρυμα και για το λόγο αυτό η αποτελεσματική παρακολούθηση και διαχείρισή του πρέπει να αποτελεί πρωταρχικό μέλημα της Διοίκησης.

Η συνολική έκθεση του Πιστωτικού Ιδρύματος στον πιστωτικό κίνδυνο, προέρχεται κατά κύριο λόγο από τα εγκεκριμένα πιστωτικά όρια και τις πιστοδοτήσεις της Επιχειρηματικής και της Ιδιωτικής Πίστης, από τις επενδυτικές και συναλλακτικές δραστηριότητες του Πιστωτικού Ιδρύματος, από πράξεις διαπραγμάτευσης στις αγορές παραγώγων, καθώς επίσης και από το διακανονισμό συναλλαγών. Ο βαθμός του κινδύνου που εμπεριέχεται σε κάθε πιστωτικό άνοιγμα εξαρτάται από πολλούς παράγοντες, μεταξύ των οποίων οι γενικότερες συνθήκες της οικονομίας και της αγοράς, η χρηματοοικονομική θέση των οφειλετών, το ύψος, το είδος και η διάρκεια των ανοιγμάτων, καθώς και η ύπαρξη καλυμμάτων και εξασφαλίσεων.

Η εφαρμογή της πιστωτικής πολιτικής, η οποία περιγράφει τις αρχές διαχείρισης πιστωτικού κινδύνου του Πιστωτικού Ιδρύματος, διασφαλίζει την ενιαία και αποτελεσματική αντιμετώπισή του. Όλα τα πιστοδοτικά όρια θα πρέπει να αναθεωρούνται ή/και ανανεώνονται τουλάχιστον μία φορά το χρόνο, ενώ τα αρμόδια εγκριτικά κλιμάκια θα πρέπει να καθορίζονται με βάση το ύψος και την κατηγορία του συνολικού πιστωτικού κινδύνου που αναλαμβάνει το Πιστωτικό Ίδρυμα για κάθε οφειλέτη ή ομάδα οφειλετών που σχετίζονται μεταξύ τους.

Όσον αφορά στη μέτρηση και στα συστήματα αναφοράς του Πιστωτικού Κινδύνου, επισημαίνεται ότι κεντρική θέση στο πλαίσιο διαχείρισης κινδύνων του Πιστωτικού Ιδρύματος κατέχει η αξιόπιστη μέτρηση αυτού. Η διαρκής ανάπτυξη υποδομών, συστημάτων και μεθοδολογιών για την ποσοτικοποίηση και την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου, αποτελεί βασική προϋπόθεση για την έγκαιρη και αποτελεσματική υποστήριξη της Διοίκησης και των επιχειρηματικών μονάδων σχετικά με τη λήψη αποφάσεων, τον καθορισμό πολιτικών και την εκπλήρωση των εποπτικών απαιτήσεων.

Ειδικά δε όσον αφορά στη μέτρηση του πιστωτικού κινδύνου που ενέχεται στα δάνεια και στις απαιτήσεις του Πιστωτικού Ιδρύματος σε επίπεδο αντισυμβαλλομένου θα πρέπει: (i) να αξιολογείται συστηματικά η πιστοληπτική ικανότητα του πελάτη και να εκτιμάται το ενδεχόμενο αθέτησης των συμβατικών του υποχρεώσεων, (ii) να παρακολουθείται το ύψος της έκθεσης του Πιστωτικού Ιδρύματος στον πιστωτικό κίνδυνο που προκύπτει από το άνοιγμα και (iii) να εκτιμάται με βάση τα υφιστάμενα καλύμματα και εξασφαλίσεις το πιθανό ποσοστό ανάκτησης το οποίο ενδέχεται να εισπράξει

το Πιστωτικό Ίδρυμα στην περίπτωση που ο πιστούχος αθετήσει τις υποχρεώσεις του. Και οι τρεις αυτές συνιστώσες μέτρησης του πιστωτικού κινδύνου, θα πρέπει να είναι ενσωματωμένες στις καθημερινές λειτουργικές δραστηριότητες του εκάστοτε Πιστωτικού Ιδρύματος.

Πλέον συγκεκριμένα: Το Πιστωτικό Ίδρυμα θα πρέπει να αξιολογεί την πιστοληπτική ικανότητα των αντισυμβαλλομένων και να εκτιμά το ενδεχόμενο αθέτησης των συμβατικών τους υποχρεώσεων χρησιμοποιώντας υποδείγματα πιστοληπτικών διαβαθμίσεων (ratings) προσαρμοσμένα στις κατηγορίες και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αντισυμβαλλομένων. Η διαβάθμιση για κάθε πιστούχο θα πρέπει να εφαρμόζεται κατά τον καθορισμό των πιστοδοτικών ορίων και να ανανεώνεται συστηματικά σε ετήσια βάση. Επικαιροποίηση των διαβαθμίσεων θα πρέπει να γίνεται ακόμη και στις περιπτώσεις όπου προκύπτουν νέες πληροφορίες οι οποίες μπορούν να διαφοροποιήσουν σημαντικά τον ενεχόμενο πιστωτικό κίνδυνο.

Παράλληλα με την αξιολόγηση της πιστοληπτικής ικανότητας των αντισυμβαλλομένων, το Πιστωτικό Ίδρυμα θα πρέπει να εκτιμά κατά τον καθορισμό/ανανέωση των πιστοδοτικών ορίων και το ποσοστό ανάκτησης σε σχέση με το συνολικό άνοιγμα (recovery rate), στην περίπτωση που οι πιστούχοι αδυνατούν να εκπληρώσουν τις συμβατικές τους υποχρεώσεις. Η εκτίμηση αυτή πραγματοποιείται με βάση το είδος της πιστοδότησης και την ύπαρξη ή όχι συνδεδεμένων καλύμμάτων και εξασφαλίσεων. Κατά πάγια δε τακτική, όσο χαμηλότερη είναι η πιστοληπτική διαβάθμιση ενός πιστούχου, τόσο ισχυρότερα είναι τα απαιτούμενα καλύμματα και οι εξασφαλίσεις, προκειμένου το ποσοστό ανάκτησης να είναι όσο το δυνατόν μεγαλύτερο σε περίπτωση αθέτησης των υποχρεώσεων του πιστούχου προς τον Όμιλο.

Τέλος, το Πιστωτικό Ίδρυμα θα πρέπει να διαχειρίζεται, ελέγχει και περιορίζει το ύψος και την συγκέντρωση του πιστωτικού κινδύνου εφαρμόζοντας σύστημα πιστοδοτικών ορίων. Τα πιστοδοτικά όρια, προσδιορίζουν τη μέγιστη αποδεκτή ανάληψη κινδύνου ανά αντισυμβαλλόμενο, ανά ομάδα αντισυμβαλλομένων, ανά βαθμίδα πιστοληπτικής αξιολόγησης, ανά προϊόν, ανά τομέα οικονομικής δραστηριότητας και ανά Χώρα. Για τον καθορισμό των ορίων πελατών λαμβάνονται υπόψη τυχόν καλύμματα ή εξασφαλίσεις τα οποία μειώνουν το ύψος του αναλαμβανόμενου κινδύνου. Το Πιστωτικό Ίδρυμα θα πρέπει να

κατατάσσει τον κίνδυνο των πιστοδοτήσεων της σε κατηγορίες κινδύνου ανάλογα με το είδος των συνδεδεμένων καλυμμάτων ή εξασφαλίσεων και τη δυνατότητα ρευστοποίησής τους.

Δ. Περιγραφή των κυριότερων ειδών εξασφαλίσεων που αποδέχεται το Πιστωτικό Ίδρυμα: Το Πιστωτικό Ίδρυμα λαμβάνει καλύμματα ή/και εξασφαλίσεις έναντι των πιστοδοτήσεων σε πελάτες, μειώνοντας το συνολικό πιστωτικό κίνδυνο και διασφαλίζοντας την έγκαιρη αποπληρωμή των απαιτήσεων. Για το σκοπό αυτό, προσδιορίζει και ενσωματώνει στην πιστωτική του πολιτική, κατηγορίες αποδεκτών καλυμμάτων και εξασφαλίσεων, οι κυριότερες από τις οποίες είναι οι ακόλουθες: Ενέχυρα επί καταθέσεων, Εγγυήσεις Ελληνικού Δημοσίου, Εγγυήσεις ΤΕΜΠΜΕ, Εγγυητικές επιστολές τραπεζών, Ενέχυρα επί μεριδίων μετοχικών ή μεικτών Α/Κ, μετοχών, ομολόγων ή εντόκων γραμματίων, Ενέχυρα επί επιταγών, Προσημειώσεις/υποθήκες ακινήτων, Υποθήκες πλοίων, Απαιτήσεις έναντι τρίτων.

Για τον υπολογισμό των κεφαλαιακών απαιτήσεων ως αποδεκτές εξασφαλίσεις θεωρούνται οι αναφερόμενες στην ΠΔΤΕ 2588/20-8-2007. Η αποτίμηση δε των συνδεδεμένων καλυμμάτων ή/και εξασφαλίσεων πραγματοποιείται αρχικά κατά τη στιγμή της έγκρισης της πιστοδότησης με βάση την τρέχουσα ή την εύλογη αξία τους, και επανεκτιμάται σε τακτά χρονικά διαστήματα.

▪ **Περάτωση προκαταρκτικής εξέτασης:** Η προκαταρκτική εξέταση, συνιστά μια δικονομική προέρευνα της εκάστοτε υπόθεσης, για την διαπίστωση της συνδρομής ή μη των προϋποθέσεων άσκησης της ποινικής δίωξης, μια θεσμοθετημένη δηλαδή μορφή ανίχνευσης αξιόποινων πράξεων, που κινείται —ως πρόδρομος εισαγγελική πρωτοβουλία— στις παρυφές της δικονομικής έρευνας και όχι στον πυρήνα της, όπως η κυρία ανάκριση και η προανάκριση. Κατά το πρώιμο αυτό δικονομικό στάδιο, η θέση του «υπόπτου» δεν ταυτίζεται με αυτήν του «κατηγορουμένου» μετά την άσκηση ποινικής δίωξης. Η θέση αυτή, αποτυπώνεται πλέον παγίως στις αποφάσεις των Δικαστηρίων μας. Έτσι, γίνεται πλέον δεκτό από την αρεοπαγίτικη νομολογία ότι, κατά την προκαταρκτική εξέταση, δεν καθιερώνεται ρητή υποχρέωση κλητεύσεως του υπόπτου για εξέταση, υπό την έννοια μάλιστα ότι, αν δεν κληθεί νόμιμα, δεν περατώνεται νομότυπα η προκαταρκτική

εξέταση και δεν μπορεί να ασκηθεί ποινική δίωξη, σε κάθε περίπτωση δε, δεν επέρχεται καμία απόλυτη ακυρότητα από την μη κλήτευση προς εξέταση, κατά τη διενεργούμενη προκαταρκτική εξέταση, του υπόπτου, ο οποίος δεν έχει αποκτήσει την ιδιότητα του κατηγορουμένου, αφού ο νόμος (άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠΔ) δεν απαγγέλλει ακυρότητα [ΑΠ 1131/2009 Νόμος], αλλά μόνο σε σχέση με τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου, ως ειδικότερα έκφραση του δικαιώματός του για δίκαιη δίκη που διασφαλίζει το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Συνεπώς, δεν επέρχεται απόλυτη ακυρότητα λόγω παραβίασης των διατάξεων που καθορίζουν την υπεράσπιση του κατηγορουμένου και κατ' επέκταση της στην συνέχεια ασκηθείσας ποινικής δίωξης, στην περίπτωση που ο τελευταίος, αν και δεν κλητεύθηκε νομίμως ή και καθόλου πριν από σαράντα οκτώ ώρες προς παροχή ανωμοτί εξηγήσεων κατά το στάδιο διενεργηθείσας προκαταρκτικής εξέτασης, έχει την δυνατότητα να προβάλει τους υπερασπιστικούς ισχυρισμούς του κατά το στάδιο της κυρίας ανάκρισης που επακολουθεί της προκαταρκτικής εξέτασης [ΑΠ 984/2011 Νόμος, ΑΠ 827/2011 Νόμος, ΑΠ 1374/2009 Νόμος· ΣυμβΠλημΑθ 4773/2012 αδημ.].

Β. ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟΥ ΥΛΙΚΟΥ

Στην προκειμένη περίπτωση, από το σύνολο των αποδεικτικών μέσων που συγκεντρώθηκαν κατά την προκαταρκτική εξέταση που διενεργήθηκε προέκυψαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο Ελλάδος Α.Τ.Ε. (εφεξής Τ.Τ.) έχει λάβει άδεια από την Τράπεζα της Ελλάδος και λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα ως πιστωτικό ίδρυμα, κατά την έννοια της παρ. 1 του άρθρου 2 Ν. 3601/2007. Ο καταστατικός σκοπός του Τ.Τ. συνίσταται στην —για δικό του λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, στην Ελλάδα και την αλλοδαπή, αυτοτελώς ή σε συνεργασία ή κοινοπραξία— διενέργεια άνευ περιορισμού ή άλλης διακρίσεως, του συνόλου των εργασιών και δραστηριοτήτων που εκάστοτε επιτρέπονται σε ημεδαπά πιστωτικά ιδρύματα από την κείμενη νομοθεσία.

Ειδικότερα, ο καταστατικός σκοπός του Τ.Τ. περιλαμβάνει: 1) Αποδοχή, εντόκως ή ατόκως, οποιασδήποτε μορφής καταθέσεων ή άλλων επιστρεπτέων κεφαλαίων σε ευρώ ή ξένο νόμισμα. 2) Χορήγηση δανείων και πιστώσεων κάθε είδους, παροχή εγγυήσεων υπέρ τρίτων, απόκτηση ή

εκχώρηση απαιτήσεων, καθώς και διαμεσολάβηση στη χρηματοδότηση επιχειρήσεων ή στη μεταξύ αυτών συνεργασία, καθώς και έκδοση και διαχείριση μέσων πληρωμών. 3) Λήψη δανείων, πιστώσεων ή εγγυήσεων και έκδοση χρεογράφων για την άντληση κεφαλαίων. 4) Πράξεις διενέργειας πληρωμών και μεταφοράς κεφαλαίων, καθώς και χρηματοδότησης του εξωτερικού εμπορίου. 5) Φύλαξη, οργάνωση και διαχείριση πάσης φύσεως κινητών αξιών, χρεογράφων, χρηματοοικονομικών προϊόντων και γενικά περιουσιακών στοιχείων συμπεριλαμβανομένου του χαρτοφυλακίου αυτών, διενέργεια συναλλαγών επί αυτών, για ίδιο λογαριασμό ή για λογαριασμό τρίτων, ως και παροχή συναφών υπηρεσιών και συμβουλών. 6) Ίδρυση ή συμμετοχή σε ημεδαπές ή αλλοδαπές επιχειρήσεις πάσης φύσεως που δραστηριοποιούνται στην αγορά χρήματος, κεφαλαιαγοράς και γενικότερα στον ευρύτερο χρηματοπιστωτικό και επενδυτικό τομέα και 7) Παροχή υπηρεσιών αναδόχου, συμμετοχή στην έκδοση και στην διάθεση τίτλων, παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών χρηματοοικονομικής αναδιάρθρωσης, πρακτορεία επιχειρηματικών απαιτήσεων, παροχή εμπορικών υπηρεσιών και υπηρεσιών εκμίσθωσης θυρίδων και παροχή επενδυτικών υπηρεσιών του Ν. 2396/1996 (ήδη Ν. 3606/2007).

Η δραστηριότητα του Τ.Τ. εκτείνεται σε ολόκληρο το φάσμα των τραπεζικών προϊόντων και υπηρεσιών, ωστόσο η παραγωγή του σε πιστωτικές κάρτες και στην χορήγηση καταναλωτικών δανείων δεν είναι ιδιαίτερα αναπτυγμένη. Το Τ.Τ. προωθεί τα προϊόντα του αφενός μεν μέσω του δικτύου των καταστημάτων του, αφετέρου δε μέσω του δικτύου καταστημάτων των ΕΛΤΑ, με τα οποία η εν λόγω Τράπεζα έχει συνάψει συμφωνία συνεργασίας για την προώθηση των χρηματοοικονομικών προϊόντων της.

Το Τ.Τ. αποτελεί εισηγμένη εταιρία στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών, ήδη από 5-6-2006, βασικός δε μέτοχος αυτού είναι το Ελληνικό Δημόσιο, το οποίο κατέχει το 34,04% του μετοχικού του κεφαλαίου, ενώ δεύτερος μεγαλύτερος μέτοχος είναι η ανώνυμη εταιρία «Ελληνικά Ταχυδρομεία Α.Ε.» (ΕΛΤΑ), που κατέχει το 9,90% του μετοχικού του κεφαλαίου (έμμεση συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου). Το υπόλοιπο 56,06% του μετοχικού κεφαλαίου της Τράπεζας κατέχεται από το επενδυτικό κοινό.

Περαιτέρω, το Τ.Τ. κατέχει το 51% της ανώνυμης εταιρίας με την

επωνυμία «ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΑΜΟΙΒΑΙΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΥ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΕΙΩΝ», ενώ, επιπλέον, συμμετέχει με ποσοστό 10% στο μετοχικό κεφάλαιο της «Ελληνικά Ταχυδρομεία Α.Ε.» (ΕΛΤΑ) και με ποσοστό 19,01% στο μετοχικό κεφάλαιο της Τράπεζας Αττικής. Ο κύκλος εργασιών του για το οικονομικό έτος 2007 ανήλθε σε 687.033.260,11 ευρώ σε ατομική βάση και σε 687.630.813,26 ευρώ σε ενοποιημένη, τόσο σε εθνικό όσο και σε παγκόσμιο επίπεδο.

Την 18-1-2013, το εν λόγω Χρηματοπιστωτικό Ίδρυμα τέθηκε σε **καθεστώς ειδικής εκκαθάρισης**, σύμφωνα με την με αριθ. 7/18-1-2013 απόφαση της Επιτροπής Μέτρων Εξυγίανσης και την με αριθ. 60/18-1-2013 απόφαση της Επιτροπής Πιστωτικών και Ασφαλιστικών Θεμάτων (ΦΕΚ Β' 76/18-1-2013), ο δε Υπουργός Οικονομικών έδωσε στην Τράπεζα την εντολή να μεταβιβάσει στο μεταβατικό πιστωτικό ίδρυμα με την επωνυμία «ΝΕΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟ ΑΤΕ» (νέο Τ.Τ.) όλες τις συμβατικές σχέσεις καθώς και το σύνολο του παθητικού και του ενεργητικού της, εκτός από τις συμβατικές σχέσεις και τα περιουσιακά στοιχεία που απαριθμούνται στο Παράρτημα 2 της σχετικής Απόφασης (υπ' αριθ. 2124/Β. 95 ΦΕΚ Β' 78/18-1-2013), τα οποία αποτελούν τα **«Μη Μεταβιβαζόμενα Στοιχεία»**. Στην κατηγορία των «Μη Μεταβιβαζόμενων Στοιχείων», υπήχθη μια σειρά από δανειακές συμβάσεις, τις οποίες το νέο Τ.Τ. αναγκάστηκε να καταγγείλει την 3-10-2011, καθόσον τα δάνεια αυτά δεν εξυπηρετούνταν και οι δανειολήπτες δεν τηρούσαν τους όρους των συμβάσεων. Πρέπει δε να τονιστεί, ότι η ανωτέρω μεταβίβαση, χρηματοδοτήθηκε από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας, το οποίο, ως ήδη ελέχθη, ιδρύθηκε με το Ν. 3864/2010, με σκοπό την στήριξη του Ελληνικού Τραπεζικού Συστήματος.

Στο πλαίσιο του **εποπτικού ελέγχου** που διενήργησε στο Τ.Τ. η Διεύθυνση Εποπτείας Πιστωτικού Συστήματος (ΔΕΠΣ) της Τράπεζας της Ελλάδος (ΤτΕ), με αντικείμενο την αξιολόγηση των συστημάτων, πολιτικών και διαδικασιών εταιρικής διακυβέρνησης, διαπιστώθηκαν, μεταξύ άλλων, τα επόμενα: Το Τ.Τ. δραστηριοποιείτο παραδοσιακά κυρίως στη στεγαστική πίστη, καθώς και σε χρηματοδοτήσεις προς δημόσιες επιχειρήσεις. Από το έτος 2008, παρατηρήθηκε αρκετά σημαντική επέκταση των δραστηριοτήτων

του στην επιχειρηματική πίστη, με τη μορφή εταιρικών Ομολογιακών Δανείων. Συγκεκριμένα, το έτος 2008, η τότε Διοίκηση της Τράπεζας αποφάσισε την χρηματοδότηση επιχειρήσεων με Ομολογιακά Δάνεια, εμφανίζοντας αρκετά σημαντική επέκταση το έτος 2009. Τουναντίον, το έτος 2011 και το Α' εξάμηνο του έτους 2012, σημειώθηκε μείωση σε όλα σχεδόν τα επιμέρους δανειακά χαρτοφυλάκια.

Όπως, όμως, παρατηρούν οι αρμόδιοι Επιθεωρητές της ΤτΕ, η ως άνω επέκταση των δραστηριοτήτων του Τ.Τ. στην επιχειρηματική πίστη συντελέστηκε από την Τράπεζα, χωρίς η τελευταία να έχει εκ των προτέρων θεσμοθετήσει κανονισμό πιστοδοτήσεων που να καθορίζει τα όρια ανάληψης κινδύνων, χωρίς να υφίσταται κανονισμός του αρμόδιου εισηγητικού οργάνου (Επενδυτική Υπο-Επιτροπή) και χωρίς να έχει διασφαλίσει την ύπαρξη κατάλληλων συστημάτων για την αξιολόγηση, μέτρηση και παρακολούθηση των κινδύνων, καθώς και υποδομών για την κατάλληλη διαχείρισή τους.

Σε σχέση δε με την πολιτική δανειοδότησης της Τράπεζας, οι αρμόδιοι Επιθεωρητές της ΤτΕ επισημαίνουν, ότι μεγάλο μέρος του συνόλου των δανειοδοτήσεων με την μορφή Ομολογιακών Δανείων, καθώς και το σύνολο των πιστοδοτήσεων προς δύο θυγατρικές του Τ.Τ., που χορηγήθηκαν από το έτος 2008, θεωρούνται **υψηλού πιστωτικού κινδύνου**, γεγονός που αποτυπώνεται στην εκτιμηθείσα πιθανή ζημία, η οποία ανέρχεται σε 23,2% επί του ελεγχθέντος δείγματος Ομολογιακών Δανείων και σε 21,0% επί των πιστοδοτήσεων προς τις θυγατρικές. Περαιτέρω δε, όπως αναφέρουν χαρακτηριστικά, παρατηρήθηκαν **σημαντικές ελλείψεις και αδυναμίες**, κατά την εισήγηση, έγκριση και παρακολούθηση των δανειοδοτήσεων: **Διενεργήθηκαν χρηματοδοτήσεις κατά παρέκκλιση των εσωτερικών διαδικασιών ή και χωρίς την τήρηση βασικών αρχών τραπεζικής πρακτικής, τόσο ως προς την αξιολόγηση του πιστωτικού κινδύνου όσο και ως προς τις εγκριτικές και διαχειριστικές διαδικασίες, η τήρηση των οποίων θα συνέβαλε στην καλύτερη αξιολόγηση και στην αποφυγή ανάληψης υψηλού πιστωτικού κινδύνου, καθώς και στην καλύτερη παρακολούθηση της σχέσης.** Σε πολλές, μάλιστα, περιπτώσεις δανειοδοτήσεων, ορισμένες εκ των οποίων θα εκτεθούν αναλυτικότερα στη συνέχεια, παρατηρήθηκε **ιδιαίτερα αδύναμη κεφαλαιακή βάση των**

πιστούχων, ανεπαρκής προσδιορισμός του σκοπού των δανειοδοτήσεων, ελλιπής παρακολούθηση της διάθεσης των κεφαλαίων, αλλά και σημαντικές ελλείψεις στα εισηγητικά σημειώματα, με ανεπαρκή τεκμηρίωση των προτεινόμενων πιστοδοτικών ορίων.

Αποτέλεσμα των ανωτέρω, σε γενικές γραμμές περιγραφόμενων, διαχειριστικών επιλογών της Διοίκησης της Τράπεζας ήταν, να ανέλθει η συνολική εκτιμηθείσα ζημία της περιουσίας της στο ποσό των 209.768.000 ευρώ, με την συνολική ανεπάρκεια προβλέψεων να διαμορφώνεται στο ποσό των 88.077.000 ευρώ· συγκεκριμένα η πιθανή ζημία για τις ελεγχθείσες επιχειρηματικές πιστοδοτήσεις, μέρος των οποίων θα εκτεθεί αναλυτικότερα στη συνέχεια, ανήλθε στο ποσό των 208.154.000 ευρώ και επακόλουθα η ανεπάρκεια των προβλέψεων ανήλθε στο ποσό των 87.699.000 ευρώ. Όπως, μάλιστα, σημειώνεται χαρακτηριστικά, η ζημία του Τ.Τ., που εκτιμήθηκε για πιστούχους που (άμεσα ή έμμεσα) οι δανειοδοτήσεις τους προέρχονται από εκταμιεύσεις διενεργηθείσες από το έτος 2008 και εξής, είναι ιδιαίτερα υψηλή και ενδεικτική του κινδύνου που οι τελευταίες περικλείουν [βλ. ιδίως σελ. 3-4, 16-17 του από τον Νοέμβριο του 2012 Πορίσματος Ελέγχου της Διεύθυνσης Εποπτείας Πιστωτικού Ιδρύματος (ΔΕΠΣ) της Τράπεζας της Ελλάδος (ΤτΕ)]. Ειδικότερα:

■ ΟΜΙΛΟΣ ΓΡΙΒΕΑΣ

A. C n' C International

Η εταιρία με την επωνυμία «C & C International A.E.» αποτελεί μητρική εταιρία ομίλου επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται κυρίως στην διοργάνωση συνεδρίων, καθώς και στην παροχή υπηρεσιών (στρατηγικής, δημοσίων σχέσεων, επικοινωνίας κ.λπ.) στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Μέτοχοι της εταιρίας αυτής είναι ο Κυριάκος ΓΡΙΒΕΑΣ και η σύζυγός του Αναστασία ΒΑΤΣΙΚΑ.